

Arrest

nr. 38 632 van 11 februari 2010
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat X
X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie-
en asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bengaalse nationaliteit te zijn, op 11 december 2009 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 28 november 2009 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten, aan verzoeker ter kennis gebracht op 29 november 2009.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 januari 2010, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 februari 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat B. VANTIEGHEM, die loco advocaat A. HENDRICKX verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché B. COENEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker komt op 28 september 2004 het Rijk in.

Op 29 september 2004 dient verzoeker een asielaanvraag in.

Op 7 oktober 2004 neemt de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken de beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten.

Tegen voormelde beslissing dient verzoeker een dringend beroep in bij de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Op 24 december 2004 beslist de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat verder onderzoek noodzakelijk is en wordt verzoekers asielaanvraag ontvankelijk verklaard.

Op 13 juli 2005 neemt de Commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen de beslissing houdende de weigering van de hoedanigheid van vluchteling. Tegen deze beslissing dient verzoeker een beroep in bij de Vaste Beroepscommissie voor Vluchtelingen.

Op 1 december 2006 verklaart de Vaste Beroepscommissie voor Vluchtelingen het beroep ontvankelijk, doch ongegrond en wordt tevens het subsidiaire beschermingsstatuut aan verzoeker geweigerd.

Op 17 januari 2007 dient verzoeker een cassatieberoep in bij de Raad van State tegen de beslissing van de Vaste Beroepscommissie voor Vluchtelingen. Het cassatieberoep wordt op 25 januari 2007 bij beschikking nr. 143 van de Raad van State niet toelaatbaar verklaard.

Op 8 maart 2007 dient verzoeker een aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9, derde alinea van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna afgekort: Vreemdelingenwet) in.

Op 14 maart 2007 wordt aan verzoeker een bevel om het grondgebied te verlaten betekend.

De bovenstaande aanvraag om machtiging tot verblijf wordt op 12 december 2007 onontvankelijk verklaard, deze beslissing wordt op 2 januari 2008 aan verzoeker betekend.

Op 28 november 2009 wordt betrokkene illegaal aangetroffen. Dezelfde dag wordt een bevel om het grondgebied te verlaten opgemaakt, deze beslissing wordt aan hem ter kennis gebracht op 29 november 2009. Dit is de bestreden beslissing, waarvan de motivering luidt als volgt:

“In uitvoering van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid genomen op 28.11.2009 wordt aan de persoon die verklaart zich J., K. te noemen geboren te D, op (...)1980 en welke verklaart van Bangladeshe nationaliteit te zijn, het bevel gegeven om uiterlijk op 03/12/2009. het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van Denemarken, Duitsland, Finland, Frankrijk, Griekenland, IJsland, Italië, Luxemburg, Nederland, Noorwegen, Oostenrijk, Portugal, Spanje, Zweden, Estland, Letland, Litouwen, Hongarije, Polen, Slovenië, Slowakije, Tsjechië, Malta en Zwitserland (3), tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven (4).

REDEN(EN) VAN DE BESLISSING:

Artikel 7 van de wet van 15 december 1980, eerste lid, 1°, verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de vereiste documenten: Betrokkene is niet in het bezit van een paspoort voorzien van een geldig visum

Indien dit bevel niet opgevolgd wordt, loopt hij (zij) gevaar, onverminderd rechtsvervolging overeenkomstig artikel 75 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, naar de grens te worden geleid en te dien einde te worden opgesloten gedurende de periode die strikt noodzakelijk is voor de uitvoering van de maatregel overeenkomstig artikel 27 van dezelfde wet Dit document is geenszins een Identiteitsbewijs noch een nationaliteitsbewijs.“

2. Over de rechtspleging

De procedures voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zijn vooralsnog kosteloos, zodat geen gevolg kan verleend worden aan de vraag van de verzoekende partij om de kosten van het geding ten laste te leggen van de verwerende partij. Bovendien beschikt de Raad evenmin over de bevoegdheid gerechtskosten op te leggen.

3. Over de ontvankelijkheid

De verwerende partij werpt de exceptie van gebrek aan belang op.

Zij betoogt dat een eventuele nietigverklaring van de bestreden beslissing niet belet dat verzoeker onder het geding valt van het eerdere bevel om het grondgebied te verlaten, zodat de gevorderde vernietiging geen nuttig effect kan sorteren en verzoeker niet getuigt van het rechtens vereiste belang.

Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dat het de uitdrukkelijke wil van de wetgever is dat de procedure van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zoveel als mogelijk aansluit bij die welke geldt voor de Raad van State. Dienvolgens kan voor de interpretatie van de verschillende begrippen en rechtsfiguren worden teruggegrepen naar die welke thans bij de Raad van State wordt aangewend (*Parl.St. Kamer*, 2005-2006, nr. 51 2479/001, 116-117).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148 037).

Opdat de verzoekende partij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat zij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet aan verzoekende partij bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren.

Uit het administratief dossier blijkt dat aan verzoeker reeds op 7 oktober 2004 een bevel werd gegeven om het grondgebied te verlaten, dat herleefde door de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Het beroep tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen werd verworpen door de Vaste Beroepscommissie voor Vluchtelingen bij beslissing van 1 december 2006. Tegen deze beslissing tekende verzoeker cassatieberoep in bij de Raad van State, die bij wijze van beschikking nr. 143 van 25 januari 2007 oordeelde dat het beroep niet toelaatbaar is. Dit bevel is dienvolgens definitief zodat het principieel uitvoerbaar is.

Tevens werd aan verzoeker op 14 maart 2007 nogmaals een bevel gegeven om het grondgebied te verlaten. Tegen dit bevel heeft verzoeker nagelaten een beroep tot nietigverklaring in te dienen, zodat ook dit bevel definitief is geworden en door de verwerende partij steeds kan uitgevoerd worden.

Opdat hij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoeker gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat hij een nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet aan verzoeker bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren.

De eventuele nietigverklaring van het thans bestreden bevel levert voor verzoeker geen voordeel op, omdat de verwerende partij sowieso de bevelen om het grondgebied te verlaten van 7 oktober 2004 en 14 maart 2007 kan uitvoeren, vermits deze definitief zijn geworden (RvS 2 oktober 2003, nr. 123 774, RvS 11 mei 2005, nr. 144 319). Er dient daarom te worden vastgesteld dat de verzoeker geen wettig belang heeft bij de vordering (RvS 15 september 2003, nr. 122 790).

Het beroep tot nietigverklaring dient te worden verworpen bij gebrek aan het rechtens vereiste actueel belang.

De exceptie van verwerende partij is gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf februari tweeduizend en tien door:

mevr. J. CAMU,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

J. CAMU